

[Inger Stilling Pedersen]

tror, der er tale om lidt drilleri og ironi fra VS' side. De ved godt, at i realiteten kan det ikke lade sig gøre. Men der kan jo være ting heri, der virkelig haster, og som måske ikke koster de meget store beløb. Der kan være ting, man kan udnytte, som man har i forvejen.

Jeg tror, at hvis man går positivt ind i det, så er det også muligt at nå til et resultat. Jeg håber, at vi i udvalget kan få nogle spørgsmål og svar frem, der belyser disse ting.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Når en tid er ubehagelig, føles den altid uendelig lang.

Jeg kan godt forstå, at det for kristeligt folkeparti af og til må være meget ubehageligt at skulle forsvare alt, hvad den nuværende regering laver, og derfor føles tiden måske meget lang. Faktisk er mediekommissionens betænkning kommet i den nuværende regerings tid. Derfor har vi ikke nogen som helst skyld eller andel i, at vi ikke har gjort vores hjemmearbejde.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KrF):

I modsætning til den socialdemokratiske ordfører mener jeg, at vi alle sammen har skyld i det, for vi har også været i adskillige forlig med socialdemokratiet, og der har været ting, som vi meget gerne ville gøre, men ikke kunne, fordi vi ikke havde pengene til det, så jeg tror, vi må passe på, at vi ikke beskylder hinanden for ikke at ville det her. Hvis vi kunne skaffe pengene, tror jeg, vi alle sammen var parat til at gøre det. Men det er lettere, når man ikke står med det økonomiske ansvar. Man kan f.eks. bare tage tidligere ordførertaler frem, så vil man se, at det, vi oplever, er, at man får disse modsatte ordførertaler, alt efter hvem der har ansvaret for økonomien.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, så må man jo sige, det var på rette tidspunkt, jeg kom på talerstolen, for når fru Inger Stilling Pedersen siger, at vi alle sammen har skylden, så vil jeg godt frasige mig den skyld. Det er nu rart at have en ren samvittighed.

Man kan glæde sig over den rivende udvikling, der har fundet sted inden for radio og TV. Jeg tænker her bl.a. på tekst-TV, som nok burde udbygges noget mere. Nu er det jo muligt for svagtseende at få større bogstaver på skærmen. Også de døve har glæde af tekst-TV, selv om jeg da kan være enig med fru Ingerlise Koefoed, der sagde, at der også burde sættes mere ind på det felt. Det er givet, at elektronikkens udvikling fremover vil medføre nye landvindinger, hvis man kan kalde det det. Vi har jo nu også fået video-programmer, som er beregnet for de handicappede.

Jeg mener heller ikke, at man af økonomiske årsager skal vige tilbage for at give svært handicappede videoapparater, hvis det kan hjælpe disse mennesker med hensyn til at lette deres hverdag.

Som det fremgår af det, jeg lige har sagt, er fremskridtspartiet positivt indstillet over for muligheder, der kan gavne de handicappede for så vidt angår medierne.

Tinning (VS):

Dette beslutningsforslag er egentlig et af de mest beskedne i hele den handicappolitiske pakke på i alt 14 forslag, vi har lagt frem i denne omgang.

Det eneste, vi gør, er jo, at vi opfordrer regeringen til at komme med en oversigt over, hvad der mangler, og nogle forslag til, hvordan man kunne prioritere. Vi foreslår ikke engang, at man realiserer noget som helst af det. Man kan sige, at forslaget i al sin enkelthed ikke er andet, end at vi beder regeringen hjælpe med til, at vi alle sammen kan få overblik over dette meget omfattende og meget komplicerede område. Med den beskedenhed, vi har lagt i udformningen, var jeg egentlig lidt ked af ministerens modtagelse, som jeg synes måske var en anelse mere negativ end nødvendigt.

Ministeren har ret i, at det er helt umuligt at fremtrylle en konkret handlingsplan frem til den 1. september 1986, som vi foreslår. En række andre ordførere har også været inde på, at den tidsfrist duer ikke. Ja men lad det ikke stå og falde med det. Vi har ikke nogen interesse i at få lavet et eller andet juks, som ligger der til tiden. Vi vil hellere have lavet et ordentligt stykke arbejde, selv om det så tager et lidt længere stykke tid.